

Telerssucces zonder de veiling

Hun tomaten liggen in de schappen bij Albert Heijn, maar worden net zo goed gebruikt door sterrenkoks. Dat ze daar zonder tussenkomst van veilingbedrijven komen, is vrij bijzonder.

Dan Wildeman
Someren

Sinds Wim Peters Kwekerijen besloot de verkoop van cherrytomaten, San Marzano-tomaten en Coeur de Boeuf-tomaten in eigen hand te nemen, is er niet alleen plek voor de zoon in het familiebedrijf, maar ook voor zijn beide zussen.

„Mijn vrouw Anjo is een echte Astense, die is hier twee kilometer vandaan geboren”, zegt Wim Peters met een lach op zijn gezicht in de ontvangstruimte van zijn tomatenkwekerij aan de Hoge Akkerweg in Someren. „Maar onze kinderen Lisa, Tom en Nikki zijn net als ik allemaal Hageneesjes.”

Dat is bij de vader wel duidelijk, de Haagse tongval is onmiskenbaar als hij het woord bloemkool uitsprekt. Hij noemt de groente als voorbeeld van wat zijn opa Ton ruim honderd jaar geleden zoal verbouwde op zijn tuinbouwbedrijf in Loosduinen in Den Haag. Want daar is het allemaal begonnen met het familiebedrijf.

Later nam Wims vader, ook Ton geheten, het over met zijn broers Piet en Niek. En sinds de eeuwwisseling mag Wim het bedrijf het zijne noemen. „We zijn in 2002 deze kant op gekomen. De gemeente Den Haag offerde toen

▲ **Wim en Anjo Peters met hun kinderen Lisa, Tom en Nikki in hun tomatenkwekerij.** FOTO DCI MEDIA

het laatste stukje glastuinbouw daar op voor woningbouw. En gelukkig werden hier net de Kievitsakkers aangelegd, voor vier tuinbouwbedrijven van elk 7,5 hectare.”

Door uitbreidingen en overnames is Wim Peters Kwekerijen nu de enige teler op de Kievitsakkers, met 31 hectare aan kassen zo ver het oog reikt. Het gaat de tomatenkweker voor de wind. Het bedrijf overleefde zelfs de hagelstorm die in 2016 alle kassen verwoestte. Peters krijgt nog altijd kippenvel als hij daar aan denkt.

Maar liever heeft hij het over zijn eigengereide besluit van vijf jaar geleden: „Bijna alle kwekers

zijn bij een coöperatie of een telersvereniging aangesloten en verkopen hun producten via een groot veilingbedrijf. Wij doen de verkoop helemaal zelf, dat is wel heel bijzonder.”

Sinds dat besluit werkt het hele gezin in de kwekerij. Zoon Tom had al zijn plekje gevonden naast vader Wim en moeder Anjo. „Die had altijd al interesse in het bedrijf, had ook al voor een studie aan de Groene Campus gekozen”, vertelt Lisa, de oudste van de drie.

‘lets voor mij’

Maar doordat er nu een complete verkoopafdeling, inclusief marketing, uit de grond gestampt moest

worden, werd het ook voor haar en Nikki aantrekkelijk om aan te haken. „Mijn zusje en ik hebben allebei commerciële economie gestudeerd. Pas toen het besluit viel om de verkoop in eigen hand te nemen, dacht ik: dit kan ook wel iets voor mij zijn.”

Inmiddels weet ze niet beter en somt ze moeiteloos de tomatenrassen op die het bedrijf kweekt. Negen hoofdassen zijn het. „En zo’n dertig, veertig andere types. We experimenteren natuurlijk ook, met veredeld zaad”, zegt Wim.

Lisa geniet ervan om elke dag samen met de familie in het bedrijf bezig te zijn. „Ik denk dat het zo

goed gaat omdat we heel eerlijk tegen elkaar kunnen zijn. We gunnen elkaar ook veel. En het speelt mee dat we allemaal onze eigen rol hebben.” Er is nul wrijving tussen de familieleden, constateert Wim tevreden.

En buiten werktijd? „Komende winter gaan we met de hele familie op skivakantie”, verheugt Lisa zich. „En we eten elke woensdag samen”, vertelt haar vader. „Die dag past Anjo op de kleinkinderen. ’s Avonds komt dan het hele gezin met aanhang bij ons eten.” Hij grijnst: „Dan moeten we wel oppassen dat het niet alleen over werk gaat, want dat vindt de aanhang niet leuk.”